

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Πέτρος

Ράινια

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πέτρος και Ράνια**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Σοφία Ανδρεοπούλου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Σοφία Ανδρεοπούλου, 2014
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2014

ISBN 978-618-01-0722-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΣΟΦΙΑ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ

Πέτρος

Ράνια

*Για όλα εσάς τα γενναία παιδιά
που ομορφαίνετε τον κόσμο μας.*

Επικοινωνία Πέτρου και Ράνιας στο facebook

Παρασκευή, 26 Ιουλίου 2013

Πέτρος

Καλά, έπαθα την πλάκα μου όταν μου είπες πως σε λένε Ράνια! Ακόμα δεν μπορώ να το πιστέψω ότι είσαι κορίτσι!

Ράνια

Λένε και καμιά καλημέρα οι άνθρωποι.

Πέτρος

Εδώ με γέμισες ψέματα και τόσο καιρό νόμιζα ότι είσαι αγόρι – η καλημέρα σου λείπει.

Ράνια

Βασικά, εγώ δεν είπα κανένα ψέμα. Εσύ έβγαλες λάθος συμπέρασμα.

Πέτρος

Αφού το ψευδώνυμό σου ήταν αγορίστικο, τι συμπέρασμα ήθελες να βγάλω;

Μπορείς να μου εξηγήσεις γιατί δεν έλεγες ωραία και καλά ότι σε λένε Ράνια;

Ράνια

Η μαμά μου λέει ότι δεν πρέπει να δίνουμε τα αληθινά μας στοιχεία στο facebook. Κι άλλωστε, εγώ δεν ήθελα να μου γράψει κάποιος γιατί είμαι κορίτσι αλλά γιατί μας αρέσουν τα ίδια πράγματα. Όπως εσύ, που μας αρέσουν οι αστυνομικές ταινίες και τα ντετεκτιβίστικα βιβλία. Κι έτσι έχουμε κάτι να πούμε.

Πέτρος

Α, ξέρεις, έχουμε ένα προβληματάκι σ' αυτό το σημείο. Δεν ξέρω πώς θα τα λέμε, γιατί χθες που με είδε να σου γράφω ο πατέρας μου τα πήρε χοντρά και μου απαγόρευσε να είμαι στο facebook.

Ράνια

Τιιι;

Πέτρος

Βασικά, λέει ότι απαγορεύεται για παιδιά κάτω των 14. Επιμένει πως είναι επικίνδυνο και άλλες τέτοιες αρλούμπες.

Ούτε καν παιχνίδια δε μ' αφήνει καλά καλά να παίξω. «Είσαι συνέχεια κολλημένος σε μια οθόνη», φώναξε χθες. «Γιατί δε βγαίνεις έξω να παίξεις σαν παιδί της ηλικίας σου;» Προσπάθησα να του εξηγήσω ότι τα παιδιά της ηλικίας μου δεν παίζουν έξω, παίζουν με τον υπολογιστή τους, αλλά άδικα – δεν καταλαβαίνει τίποτα. Λες και ζει σ' άλλη εποχή...

Ράνια

Και τι θα κάνουμε τώρα;

Πέτρος

Κοίτα, μπορεί να του περάσει. Αλλά για την ώρα πρέπει να κλείσω τον λογαριασμό μου στο facebook.

Ράνια

Skype έχεις;

Πέτρος

Ακόμα ναι.

Ράνια

Ωραία, θα μιλάμε στο Skype.

Πέτρος

Το πρόβλημα είναι ότι δεν έχω κάμερα. Ο πατέρας μου δε θέλει με τίποτα να πάρω.

Ράνια

Ω! Πολύ σπαστικός είναι. Εντάξει, τότε θα γράφουμε.
Θα σ' αφήνει να το κάνεις αυτό; 😊

Πέτρος

Δε μου το έχει απαγορεύσει ακόμα, οπότε ίσως τη γλιτώ-
σουμε. Άλλωστε λείπει σχεδόν όλη τη μέρα και δε θα με
βλέπει. Κι η μητέρα μου ασχολείται συνέχεια με το μωρό
και δεν ξέρει τι κάνω στο δωμάτιό μου.

Ράνια

Ωραία. Τότε άνοιξε λογαριασμό στο Skype και τα λέμε
αύριο.

Επικοινωνία Πέτρου και Ράνιας μέσω Skype

Κυριακή, 28 Ιουλίου 2013

Πέτρος

Καλημέρα, Ράνια. Ορίστε, δεν έχεις παράπονο. Σε καλημέρισα.

Ράνια

Μπράβο, Πετράκη. Έμαθες το καλημέρα. Τι έγινες χθες;

Πέτρος

Βασικά, δεν μπορούσα να γράψω, γιατί ήταν ο πατέρας μου όλη μέρα σπίτι και δεν ήθελα να τον προκαλέσω. Τώρα έχουν πάει βόλτα το μωρό κι εγώ είπα ότι νιώθω λίγο αδιάθετος και μ' άφησαν μόνο μου. Ουφ! Επιτέλους, λίγη ψυχία. Το σπίτι μας έχει γίνει κόλαση από τότε που γεννήθηκε αυτό το μωρό.

Ράνια

Σ' ενοχλεί, ε; Εγώ πολύ θα 'θελα ένα αδελφάκι.

Πέτρος

Το λες γιατί δεν έχεις. Αν είχες, θα σου 'λεγα εγώ!

Ράνια

Εγώ έχω μόνο τη μητέρα μου κι αυτή όλο δουλεύει. Το σπίτι μου είναι τόσο ήσυχο που ακούγονται οι μύγες όταν πετάνε. Η μόνη μου παρέα είναι ο υπολογιστής. Α, και το ημερολόγιό μου.

Πέτρος

Μη μου πεις πως έχεις ημερολόγιο! Αυτό δεν το περίμενα από σένα.

Ράνια

Γιατί;

Πέτρος

Δεν ξέρω! Μου φαίνεται πολύ... χαζοκοριτσίστικο.

Ράνια

Είναι παρέα. Όταν γράφω σ' αυτό, αισθάνομαι σαν να έχω κάποια φίλη.

Πέτρος

Εγώ το αισθάνομαι αυτό με τον υπολογιστή. Είναι ο καλύτερός μου φίλος.

Ράνια

Γι' αυτό γράφεις τόσο καλά; Ε; Έδειξα στη μητέρα μου τα μηνύματά σου κι επιμένει ότι είσαι πιο μεγάλος απ' όσο λες. Πες μου στ' αλήθεια πόσο είσαι και δε θα το πω πουθενά. Απλώς θέλω να ξέρω.

Πέτρος

Καλά, αυτό που λέει η μαμά σου είναι πολύ τέλειο. Όστε νομίζει πως είμαι πιο μεγάλος, ε; Μακάρι, πες της. Τότε δε θα 'πρεπε να κάνω ό,τι θέλουν οι γονείς μου και να 'μαι χωμένος καλοκαιριάτικα σ' αυτή την τρύπα για χάρη του παλιόμωρου.

Σου' πα την αλήθεια – μόλις τελείωσα την πέμπτη. Γράφω άνετα επειδή έπαιζα στον υπολογιστή από τεσσάρων χρόνων.

Ράνια

Ε, λοιπόν, κι εγώ είχα υπολογιστή από μικρή. Ο μπαμπάς μου είχε μανία με τα ηλεκτρονικά. Φαντάσου, έμαθα να γράφω στο πληκτρολόγιο πριν μάθω να γράφω σε χαρτί. Κι ευτυχώς. Τα τελευταία χρόνια που όλα έγιναν μπάχαλο στο σπίτι μας, ο υπολογιστής μ' έσω-

σε. Και μπορώ τώρα να μιλάω με τον μπαμπά μου και με σένα.

Πέτρος

Δε σου 'πα. Πήρα χθες ένα βιβλίο που φαίνεται τέλειο. Μιλάει για μια παρέα παιδιών που βρίσκουν ένα πτώμα και το παίζουν ντετέκτιβ και προσπαθούν να λύσουν το μυστήριο.

Ράνια

Ουάου! Μ' αρέσουν πολύ κάτι τέτοια. Να μου πεις ποιο είναι να το πάρω.

Πέτρος

Οχι! Ακούω κλειδιά στην πόρτα. Πρέπει να το κλείσουμε και να κάνω πως διαβάζω το βιβλίο για να μην γκρινιάζει ο δικός μου. Ελήφθη. Όβερ.

Ράνια

Τι ελήφθη, βρε τρελέ;

Πέτρος

Έτσι θα σε χαιρετάω από δω και πέρα. Το διάβασα στο βιβλίο και μ' άρεσε πολύ.

Ράνια

Όκεϊ. Ελήφθη λοιπόν και όβερ.

Τετάρτη, 31 Ιουλίου 2013

Πέτρος

Δεν είναι δίκαιο! Το παλιομωρό έκλαιγε όλη νύχτα. Τους ξύπνησε χιλιάδες φορές. Πώς το αντέχουν δεν μπορώ να καταλάβω. Εγώ αν ήμουν στη θέση τους θα το είχα πετάξει από το παράθυρο.

Και σαν να μη μου φτάνει ότι ξυπνάω συνέχεια, είμαι αναγκασμένος ν' ακούω και τα ηλίθια γλυκόλογά τους. Ποτέ δε θυμώνουν μαζί του. Εμένα μου βάλανε χθες τις φωνές γιατί δεν είχα μαζέψει τα ρούχα μου – παρόλο που πέρρασα όλη την Κυριακή το πρωί να καθαρίζω το μπαλκόνι. Τέτοια αχαριστία! Και σ' αυτό το βλαμμένο, που μόνο ρεύεται και βρομάει σκατίλα, όλο φιλάκια και χαδάκια κι αγάπες είναι...

Ράνια

Ρε Πέτρο, μωρό είναι. Να μην του κάνουν χαδάκια;

Πέτρος

Εγώ ένα ξέρω: οι γονείς ξεχνάνε πολύ γρήγορα. Πέρσι ακό-

μα ήμουν εγώ το «καμάρι» και το «αγγελούδι» τους. Τώρα, μέσα σε λίγους μήνες τα ξέχασαν όλα και ξαφνικά έγινα «μεγάλος μπελάς».

Και γιατί, παρακαλώ, είμαι μεγάλος μπελάς; Τι κακό έκανα δηλαδή; Στο σπίτι είμαι ήσυχος και τους βοηθάω στις δουλειές όσο μπορώ... στο σχολείο τα πάω καλά... τι άλλο θέλουν πια;

Αν και ίσως πρέπει να πω «τα πήγαινα καλά», γιατί δεν ξέρω αν θα τα πηγαίνω το ίδιο καλά και φέτος. Γιατί τώρα θα πάω σε καινούριο σχολείο.

Ράνια

Οχ, θ' αλλάξεις; Γιατί;

Πέτρος

Βασικά, εγώ δεν ήθελα ν' αλλάξω. Μια χαρά ήμουνα στο παλιό μου σχολείο. Όχι ότι περνούσα και τόσο ωραία, για να πούμε την αλήθεια. Ούτε φίλους είχα, ούτε τίποτα.

Αλλά είχα κάπως συνηθίσει. Τα παιδιά είχαν πάψει να με πειράζουν για τα γυαλιά μου από εκείνη τη μέρα που ήρθε ο διευθυντής και τους τα 'χωσε. Έτσι, μετά, τα πράγματα ήταν καλύτερα – μ' άφησαν ήσυχο στη γωνιά μου...

Ράνια

Εμένα δε μου φαίνεται και τόσο ωραίο αυτό. Δε σκυλοβαριόσουνά όλη μέρα μόνος;

Πέτρος

Καθόλου. Μ' αρέσει να είμαι μόνος μου. Κι εκεί που όλα ήταν μια χαρά, τσουπ – δύο χτυπήματα απανωτά (ωραία λέξη, ε; Τη βρήκα στο λεξικό). Πρώτα μένει έγκυος η μαμά. Μετά, μου λένε ότι στην έκτη θα πάω σ' άλλο σχολείο.

Όταν μου το 'παν, έμεινα! Προσπάθησα να τους αλλάξω γνώμη αλλά ήταν... (περίμενε να βρω τη λέξη...) ανέκδοτοι. Όχι, όχι, στάσου, ανένδοτοι. Μάλιστα, ήταν ανένδοτοι – που θα πει πως τα είχαν στυλώσει και δεν άλλαζαν γνώμη με τίποτα.

Εγώ έκλαιγα και χτυπιόμουν. Κι επειδή η μαμά μου δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα, το 'σκασε κι άφησε τον πατέρα μου να με ηρεμήσει. Κι αυτός άρχισε να μου εξηγεί για την κρίση – ξέρεις, αυτή που μας την κοπανάνε οι μεγάλοι κάθε φορά που δε θέλουν να κάνουν κάτι που τους ζητάμε.

Ράνια

Κι οι δικοί σου το κάνουν αυτό; Η δικιά μου το κάνει συνέχεια.

Πέτρος

Όλοι το κάνουν. Μου εξήγησε λοιπόν ότι επειδή υπάρχει αυτή η παλιοκρίση, γι' αυτό ο μπαμπάς βγάζει πιο λίγα λεφτά από πριν, η μαμά δεν έχει δουλειά, και θα έχουμε πολλά έξοδα τώρα που «περιμένουμε το αδελφάκι μου». Μπλιαχ! Εγώ πάντως δε θέλω καθόλου να το περιμένω. Μπορώ να φύγω, παρακαλώ;

Ράνια

Και τελικά θ' αλλάξεις σχολείο;

Πέτρος

Μπορώ να κάνω κι αλλιώς; Από τον Σεπτέμβριο θα πηγαίνω στο δημόσιο της γειτονιάς μου που δε χρειάζεται να πληρώνεις – γιατί πριν οι γονείς μου δίνανε πολλά λεφτά στο σχολείο μου που ήταν ιδιωτικό. Ο μπαμπάς προσπάθησε να με πείσει ότι θα περνάω πιο ωραία στο καινούριο σχολείο γιατί θα είμαι πιο χαλαρός, πιο κοντά στο σπίτι, οι συμμαθητές μου θα μένουν στη γειτονιά μου κι έτσι θα κάνουμε παρέα, κι άλλα τέτοια.

Αλλά εγώ ούτε που τον άκουγα καλά καλά. Νομίζω πως δεν καταλαβαίνει πόσο απίστευτα δύσκολο είναι να συνηθίσεις σε καινούριο σχολείο – και όταν μάλιστα εγώ θα είμαι ο μόνος καινούριος ενώ όλοι οι άλλοι θα είναι φίλοι από πριν. Θα είναι κόλαση, το ξέρω.

Σφίγγεται η κοιλιά μου μόνο που το σκέφτομαι.

Αχ, μακάρι να μην έρθει ποτέ ο Σεπτέμβριος.

Ράνια

Γιατί είσαι τόσο αρνητικός; Όλα τα βλέπεις δύσκολα. Κι εγώ άλλαξα σχολείο στην τρίτη και δεν έπαθα τίποτα. Και μάλιστα είχα και τη στενοχώρια μου που έφυγε απ' το σπίτι ο μπαμπάς μου. Μην ανησυχείς. Η έκτη είναι εύκολη τάξη. Εγώ θα πάω πρώτη γυμνασίου και όλοι λένε ότι είναι πολύ δύσκολη. Και θα πρέπει να τα

βγάλω πέρα μόνη μου, γιατί η μαμά μου όλο δουλεύει και δεν μπορεί να με βοηθήσει κι ο μπαμπάς μου είναι μακριά.

Σου τα 'χω πει για τους γονείς μου; Τα πήγαιναν χάλια, όλο καβγάδες και τέτοια, κι εγώ προσπαθούσα να τους τα βρω. Γινόταν χαμός στο σπίτι. Καλύτερα που χώρισαν και πouxάσαμε.

Μόνο που ο μπαμπάς μου πέρσι βρήκε δουλειά σε μια χώρα με αστείο όνομα, το Ντουμπάι. Κάθε φορά που το σκέφτομαι, γελάω, γιατί μου θυμίζει ένα παραμύθι που μου διάβαζε παλιά η μαμά μου για έναν αρκούδο και το αρκουδάκι του, που το βράδυ φοβόταν τους νταμπα-ντουμπιστές... Είχε πολλή πλάκα...

Πέτρος

Α, κι έτσι μπορείς να πας ταξίδι στο Ντουμπάι, ε; Έχω ακούσει πως είναι τέλειο μέρος.

Ράνια

Το ξέρεις; Απορώ. Κανείς από τους φίλους μου δεν το 'ξερε. Πάντως δεν μπορώ να πάω γιατί δε μ' αφήνει η μαμά μου. Κι έτσι τον βλέπω μόνο δυο τρεις φορές τον χρόνο. Ευτυχώς που υπάρχει και το Skype και μιλάμε. Κι επειδή έχουν άλλη ώρα από εμάς, μιλάμε όταν η μαμά είναι στη δουλειά και είμαι μόνη μου – κι έτσι έχω παρέα και δε φοβάμαι.

Αν και, γιατί να φοβάμαι; Η μαμά λέει ότι δεν υπάρχει τίποτα να φοβάμαι και είμαι μεγάλη κοπέλα και δεν

πρέπει να κάνω σαν μωρό. Έτσι κι εγώ... δε φοβάμαι...

Τέλος πάντων (κι εγώ ξέρω δύσκολες λέξεις, κύριε εξυπνάκια!). Αυτό που θέλω να σου πω είναι να μη στενοχωριέσαι. Στην αρχή μόνο μπορεί να είναι λίγο δύσκολα, αλλά μετά θα συνηθίσεις. «Όλα συνηθίζονται», όπως λέει κι η μαμά μου όταν της γκρινιάζω που λείπει ο μπαμπάς.

Βέβαια, εγώ δεν είμαι σίγουρη αν είναι έτσι, γιατί έχει περάσει ένας χρόνος που λείπει κι εγώ ακόμα δεν έχω συνηθίσει... Ώρες-ώρες με πιάνει μια στενοχώρια... Και λείπουν κι όλες οι φίλες μου...

Πέτρος

Ξέρω τι θα σου κάνει καλό – ένα ωραίο μυστήριο.

Ράνια

Πραγματικά. Είδα χθες μια ταινία μυστηρίου και ξετρελάθηκα. Αλλά δεν προλαβαίνω να σου πω γι' αυτήν τώρα γιατί πρέπει να μαζέψω το δωμάτιό μου. Σε λίγο θα 'ρθει η μαμά μου και είναι χάος εδώ μέσα. Τα λέμε. Όβερ.

Πέτρος

Ελήφθη. Όβερ.

Ο Πέτρος, 11 χρόνων, και η Ράνια, 12 χρόνων, είναι «ηλεκτρονικοί» φίλοι – γνωρίστηκαν και επικοινωνούν μέσα από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Η φιλία τους βοηθάει τον Πέτρο να αντιμετωπίσει δύο συμμαθητές του που του φέρονται άσχημα. Και καθώς αρχίζει να νιώθει πιο δυνατός και δεν τους φοβάται πια, διαπιστώνει πως οι «κακοί» αυτοί συμμαθητές περιβάλλονται από ένα μυστήριο.

**Γιατί δείχνουν και οι ίδιοι τόσο φοβισμένοι;
Γιατί έρχονται με μελανίες στο σχολείο;
Ποιον συναντάνε κρυφά μετά το σχολασμα;**

Όταν ο ένας τους εξαφανίζεται, ο Πέτρος και η Ράνια παίρνουν τα πράγματα στα χέρια τους. Οπλισμένοι με θάρρος κι εξυπνάδα, αγωνίζονται να λύσουν το μυστήριο και να τον σώσουν. Μέσα από τις περιπέτειές τους, ανακαλύπτουν τη δύναμη που κρύβουν μέσα τους όλα τα παιδιά. Και μαθαίνουν πως, αν συνεργάζονται, μπορούν να αλλάξουν πολλά σ' αυτό τον παράξενο κόσμο των μεγάλων.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Από 10 ετών

ISBN 978-618-01-0722-7

9 786180 107227

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΤΙΣ: 14715

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η